

Dansk Landbrug og Fødevarers sande tilstand Dysfunktionel kreditfinansieret stordrift

Landbrugspakken kommer et økonomisk trængt erhverv imøde med noget, der de næste år vil give det ca. en milliard ekstra i dækningsbidrag pr. år.

Hvor grænsen, for hvor meget gødning der må tilføres jorden, har ligget ca. 20 % under det i økonomisk forstand optimale, må der nu gødes optimalt. Det vil medføre øget udvaskning af især kvælstof og belaste vandløb, grundvand og havet i under og omkring dyrkningssonerne.

Der blev manipuleret med tallene for konsekvenserne af landbrugspakken. Medarbejderne ved Århus Universitet, som fik til opdrag at fremdrage det materiale, som beslutningstagerne i folketinget brugte som dække for at slutte op om pakken, fik dobbelt mundkurv på, dvs. de måtte ikke blande sig i debatten op til beslutningen og de måtte heller ikke offentliggøre, at de havde fået mundkurv på.

Beslutningsgrundlaget var manipuleret, dvs. falskt. Eva Kjer Hansen mistede derfor sin post efterfølgende. Men pakken er vedtaget, og den er kun blevet suppleret op med en "naturpakke", der kompenserer for mindre end en tredjedel af den ekstra mængde kvælstof, som landbrugspakken vil give miljøet.

Hele forløbet, før under og efter beslutningen om at give landbruget og dets kreditorer sin pakke, afslører synergierne i mellem de videnskabelige, politiske og økonomiske institutioner.

Disse sociale aktører indskrives sig primært inden for disse kategorier, selv om den vidensbaserede beslutningsproces sigter på økonomiske målsætninger, og selv om de aktører, der er de egentlige initiativtagere bag fx landbrugspakken, alle kender hinanden og bevæger sig ud og ind i de organer, netværk, som danner basis i landets magtstruktur, hvorfor ingen institution kan siges at være autonom længere.

Finanssektoren ernærer sig ved at lave kreditpenge, og kreditpengene er finansboblernes grundsubstans. Det er et generelt forhold, som er relevant at tage i betragtning også i forhold til dansk landbrugs nuværende problemer, som den netop uddelte pakke sigter mod at opløse.

Nationalbanken har kun indirekte og begrænset magt over det danske samfunds pengemængde, dvs. den pengemængde, der i klassisk økonomisk forstand skulle kunne forklare det generelle prisniveau. Denne institutions officielle rolle i forhold til pengemængde, inflation og økonomi er blevet anfægtet af en international bevægelse, "positiv money", som har taget fænomenet endogent skabte penge op.

De sidste mange års økonomiske videnskab er afsløret som et stort falsum, og nationalbanken forsøger at dække over det med sine officielle forklaringer på, hvad penge er. Søg venligst på "hvad er penge" via google.dk, og se så lidt på, hvad der kommer frem først, fra nationalbankens side, og sammenlign med de efterfølgende forklaringer.

De økonomiske målsætninger, som forfølges med fx landbrugspakken, er defineret af finanssektoren, erhvervet selv og universiteterne, hvor styringsorganerne igen er identiske med erhvervene. Nationale og private økonomiske interesser identificerer sig med hinanden inden for denne kreds, hvor det stiltiende accepteres, at hvad der er godt for den ene i økonomisk forstand, det er godt for alle andre og i det hele taget bare godt. På den måde gør man det muligt at slutte op om hinanden, således at man i sin interne selvforståelse kan identificere den gensidige støtte, som om det var identisk med det alment bedste.

Hvad der er godt for dansk landbrugs driftsøkonomi, det er godt for finanssektoren. Hvad der er godt for finanssektoren, det er godt for samfundet (mener man).

Finanssektoren har ca. 350 milliarder kroner til gode hos dansk landbrug. Gælden er bygget op over mange år, og de mange kreditpenge, som er skabt som lån til erhvervet, er blevet brugt af de landmænd, som har købt andre ud og som har investeret i større og mere kapitalintensive bedrifter.

Antallet af landmænd er faldet. Langt de fleste lønarbejdere i erhvervet er udlændinge, som gennemsnitligt arbejder for langt under mindstelønnen. Produktionerne er større end nogensinde før. Der anvendes kemi, fossilt brændsel, importeret soja og fysiske faciliteter som aldrig før. Netto modtager erhvervet ca. 7 milliarder i støtte pr år fra det offentlige. Erhvervet administrerer 62% af landets areal, men bidrager med mindre end 2 % til det officielle BNP.

Det er noget af, hvad der kan sættes tal på i nogle af de betydninger, som man arbejder med officielt. Dertil kommer alle de afledte virkninger, som man hverken officielt eller uofficielt vil/kan sætte tal på.

Inden for den forståelsesramme, hvor magteliten orienterer sig, er landbrugets situation yderst uheldig.

Prisudviklingen på bedrifterne har været drevet af kredit uden sammenhæng med driftsøkonomien. Det er derfor, at vi har så mange teknisk insolvente landbrug i dag. Markedet for landbrugsbedrifter er skabt med lån, dvs. i samarbejde mellem finanssektor og private landmænd. Man har skabt markedet, og nu er man blevet offer for det samme marked, som man har skabt sammen. Det ved parterne.

Markedet tilbydes ideologisk og officielt som en naturlig og selvstændig mekanisme inden for magteliten. Det tilhører denne ordens foretrukne fremstilling af økonomien. Men det økonomiske system, markedet, er ikke nogen naturlig og selvstændig mekanisme. Markedet er skabt med finanssektorens kreditpenge. Bønderne kan ikke betale. Og det hjælper kun meget lidt på situationen, at erhvervet har fået sin landbrugspakke.

Det ville være til samfundets bedste, hvis finanssektoren afskrev sine fordringer på det gældstyngede erhverv, og lod de mange dysfunktionelle bedrifter gå i opløsning. Det politiske system, samfundet, ville heller ikke blive fattigere, hvis vi afskrev store dele af finanssektoren.

Der er overproduktion af svinekød og mælk. Og bedrifterne holdes kunstigt oppe af uheldige alliancer mellem

finansindustri, grovvarereselskaber, universiteter og politikere.

Medierne, den fjerde statsmagt, er del af alliancen. Det må man gå ud fra, for ellers ville den officielle sandhed være brudt definitivt sammen for længst.

Dem, der har skabt markedet, vil ikke bøje sig for markedet. Men samfundet har ikke råd til disse tabere.

De problemer, som taberne har skabt, er meget mere alvorlige end deres egne. Forsvindende livsbetingelser, global opvarmning, folkevandringer, osv.

Markedets tabere må tage sin egen medicin, lade sig sortere fra i udviklingens og fremskridtets tjeneste.